

Kristus ir uzmodināts no miroņiem

“Bet nu Kristus ir uzmodināts no miroņiem, Viņš kā pirmais no mirušajiem.” (1Kor 15:20)

Mīļie draugi Jēzū Kristū!

Kas atšķir kristīgo ticību no citām lielām vai mazām ticībām un reliģijām? Tas ir fakts, ka Kristus ir uzmodināts no miroņiem.

Muhameds nomira, viņu apglabāja, un ar to viss beidzās. Krišna nomira, viņu apglabāja, un ar to viss beidzās. Buda nomira, viņu apglabāja, un ar to viss beidzās. Varam izvēlēties vai nu kādu pravieti, vai guru vai reliģiskas kustības dibinātāju – lielu vai mazu –, viņi visi piedzīvoja nāvi, pēc kuras vairs nekas nesekoja.

Arī Jēzus piedzīvoja nāvi. Lielajā Piekdienā pulksten 3.00 pēcpusdienā Viņš nodeva Savu Garu Dievam un mira. Zaldāts pat iedūra šķēpu Viņa sānos... Kad Jāzeps no Aramējas gāja pie Pilāta pieprasīt Jēzus miesas, Pilāts pārbaudīja, vai Jēzus patiesi ir miris. Saņēmis apliecinājumu no virsnieka, Pilāts ļāva Jāzepam noņemt no krusta Jēzus miesas. Tās tika ietītas drānās ar dārgām zālēm un guldītas Jāzepa paša kapā. Rakstu mācītāji un farizeji gāja pie Pilāta lūgt norīkot sardzi pie kapa, lai neviens nevarētu paņemt Jēzus mirušās miesas. Par to nebija nekādu šaubu, ka Viņš bija miris.

Bet kops Jēzu nenoturēja! Svētdienā agri no rīta sievas devās uz kapu, lai izrādītu pēdējo mīlestību Pestītājam. Viņas nāca, lai sagatavotu Viņa miesas apbedīšanai. Bet viņas sagaidīja pārsteigums – akmens novelts, kops tukšs un vīri baltās drēbēs ar labāko vēsti pasaules vēsturē: *“Viņš nav šeit, bet ir augšāmcēlies.”* (Lk 24:6)

Kristus augšāmcelšanās ir tas, kas atšķir kristietību no citām reliģijām. Mūsu Kungs ir dzīvs. Dzīvs mūžu mūžam. Viņš sacīja: *“Es biju miris un, redzi, Es esmu dzīvs mūžu mūžam, un Man ir nāves un elles atslēgas.”* (Atkl 1:18)

Es Esmu dzīvs mūžu mūžam. Nāvei nav vairs varas pār Viņu. Mēs nepielūdzam kādu filozofiju, kādu cilvēku, kādu tēlu no koka vai sudraba, vai zelta, nē, mēs pielūdzam un sludinām dzīvo Kristu – Kungu Kungu un Ķēniņu Ķēniņu.

Mūsu Dievs ir dzīvs, un Viņš mūs mīl. Tik ļoti Viņš mūs mīl, ka devās nāvē mūsu vietā, izcietā mūsu pelnīto sodu, lai mēs, uz Viņu ticēdami, varētu būt brīvi no grēka un no elles varas. Jēzus sacīja: *“Vēl tikai mazu brīdi, un pasaule Mani vairs neredzēs, bet jūs Mani redzēsīt, jo Es dzīvoju, un jums būs dzīvot.”* (Jņ 14:19)

Šos vārdus Jēzus teica īsi pirms devās pie krusta. Pirms Lielās Piekdienas katrs Viņu varēja redzēt, jo Jēzus staigāja cilvēku vidū kā viens no viņiem. Pēc Lieldienām Viņu redz tikai tie, kas skatās uz Viņu caur ticību. Tas cilvēks, kas ticībā redz Jēzu, patiesi dzīvo. Dzīvo uzvarā. Dzīvo priekā, dzīvo mierā, dzīvo drošībā, dzīvo zināšanā, dzīvo mīlestībā.

Kas nedzīvo ticībā uz Jēzu, tas būtībā tikai eksistē. Jēzus teica: *“Zaglis nāk vienīgi, lai zagtu, nokautu un nomaitātu. Es esmu nācis, lai tiem būtu dzīvība un pārpilnība.”* (Jņ 10:10) Tas, kas ticībā neskatās uz Jēzu, ir pakļauts zaglim – velnam. Velns zog, nokauj un nomaitā. To redzam visapkārt. Posts pasaulē un cilvēku dzīvēs ir liels. Bet Jēzus ir nācis, lai cilvēkiem būtu dzīvība un pārpilnība. Viņš zagli ir uzvarējis.

Ja Jēzus būtu palicis kapā, zaglis būtu vinnējis. Bet Viņš nepalika kapā, jo Tēvs bija uzticīgs savam vārdam un Viņu augšāmcēla. Paldies Dievam! Kristus ir uzmodināts kā pirmais no mirušajiem. Tas teikums ir ļoti svarīgs – Viņš kā pirmais. Tas nozīmē, ka sekos arī citi. Katrs, kas uz Viņu tic, reiz tiks modināts no nāves uz jaunu dzīvi kopā ar Viņu mūžībā.

Kristus augšāmcelšanās ir mūsu ticības kodols vai centrs. Pāvils raksta: *“Ja tad par Kristu sludina, ka Viņš ir augšāmcēlies no miroņiem, kā tad daži jūsu starpā saka, ka neesot miroņu augšāmcelšanās? Ja nav miroņu augšāmcelšanās, tad arī Kristus nav augšāmcēlies. Un, ja Kristus nav augšāmcēlies, tad veltīga ir mūsu sludināšana un arī veltīga jūsu ticība. Tad jau mēs būtu Dieva viltus liecinieki, jo mēs esam liecinājuši pret Dievu, ka Viņš Kristu ir*

uzmodinājis, bet Viņš to nebūtu uzmodinājis, ja jau nav miroņu augšāmcēlšanās. Jo, ja mirušie netop uzmodināti, tad arī Kristus nav uzmodināts. Un, ja Kristus nav uzmodināts, tad veltīga ir jūsu ticība, tad jūs vēl esat savos grēkos. Tad arī tie ir pazuduši, kas Kristū aizmiguši. Ja mēs tikai šinī dzīvē vien ceram uz Kristu, tad esam visnožēlojamākie cilvēki. Bet nu Kristus ir uzmodināts no miroņiem, Viņš kā pirmais no mirušajiem. Jo, kā caur cilvēku nāve, tā arī caur cilvēku miroņu augšāmcēlšanās. Jo, kā Ādamā visi mirst, tāpat arī Kristū visi tiks dzīvi darīti. Bet ikviens savā kārtā: vispirms Kristus, pēc tam tie, kas Kristum pieder Viņa atnākšanas dienā. Un tad nāk gals, kad Viņš nodod Valstību Dievam un Tēvam, kad Viņš būs iznīcinājis katru valdību, varu un spēku.” (1Kor 15:12–24)

Šis citāts uzsver Kristus augšāmcēlšanās nozīmi mūsu dzīvē un ticībā. Ja Kristus nebūtu dzīvs, tad veltīga būtu mūsu ticība. Mēs būtu bez cerības, bez nākotnes. Lieldienu prieka vēsts ir – mums ir cerība, mums ir nākotne, jo Kristus ir uzmodināts no miroņiem! Slava Dievam!

Jēzus reiz stāvēja pie drauga Lācara kapa un sacīja viņa mātai “*ES ESMU augšāmcēlšanās un dzīvība; kas Man tic, dzīvos, arī ja tas mirs, un ikviens, kas dzīvo un tic Man, nemirs nemūžam! Vai tu tam tici?*” (Jņ 11:25–26)

Kur mēs pavadīsim mūžību, ir atkarīgs no atbildes uz šo jautājumu. Jēzus teica: kas tic man, tas nemirs nemūžam. Te nav runa par fizisku nāvi, bet par mūžīgu nāvi. Neskaitāmi miljoni, ticēdami uz Jēzu, ir miruši fiziski, bet viņus sagaida augšāmcēlšanās uz mūžīgo dzīvību.

Kā ir ar tevi? Vai tu tici uz Jēzu Kristu? Vai tu tici, ka Viņš ar savām asinīm samaksāja tavu grēku parādu, ka Viņš pie krusta mira tavā vietā un tika apglabāts, bet trešajā dienā augšāmcēlās un ir dzīvs mūžu mūžam?

Priecājies, ka tavs vārds ar Jēzus asinīm ierakstīts mūžības grāmatā. Zini, ka tava nāve būs vienkārša pāriešana no ticības uz skatīšanu. Tu acis slēgsi šeit un atvērsi pie Jēzus. Viņš tevi sagaidīs ar atvērtām rokām un ierādīs tev savu vietu Viņa Tēva namā. Dzīvo ar ticību, ar pārliecību, ar patiesu un drošu cerību katru dienu.

Bet varbūt tu netici... Tu šaubies... Tu neesi drošs... Tu nezini.... Tad šodien ir tava diena. Nāc pie Jēzus šodien! Nekavējies, steigies pie Viņa, pirms nav par vēlu. Lielajā Piekdienā vienlaikus ar Jēzu pie krusta piesita divus noziedzniekus, kas pelnījuši nāves sodu. Šodien, 2000 gadus vēlāk, viens joprojām ir sodā un būs tur mūžīgi, bet otrs ir paradīzē kopā ar Jēzu. Kas viņus atšķīra? Ticība. Viens ticībā, caur mokām, ar pēdējo spēku vērsās pie Jēzus un teica: “*Jēzu, piemini mani, kad Tu nāksi Savā valstībā!*” (Lk 23:42) Viņš ticēja, ka Jēzus dzīvos atkal un ka ir Viņa valstība. Šis grēcinieks mira mierā, jo no Jēzus lūpām atskanēja: “*Patiesi Es tev saku: šodien tu būsi ar Mani paradīzē.*” (Lk 23:43)

Vai tu mirsi bailēs vai mierā? Izvēle ir tava. Vērs ticībā skatu uz Jēzu. Viņš tevi mīl. Viņš tevi gaida. Tevis dēļ ir Lieldienas. Atsaucies Viņam jau šodien!

Āmen.